

[Landbrugsministeren.]

greb i denne Sag; naar jeg havde Skylden, var det, fordi jeg i sin Tid udsendte et Cirkulære, hvorefter Laan og Tilskud kun vilde blive godkendt, hvis Lønnen var nogenlunde rimelig. I December fik man indført en Bestemmelse, der nøjagtig fastlagde, hvilke Regler der skulde følges, altsaa en Bestemmelse, som de to Partier selv har været med til at udforme. Naar det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen nu siger, at denne Bestemmelse ikke er blevet administreret saaledes, som man havde tænkt sig, kan det ærede Medlems Evne til at læse ikke være saa stor, som jeg havde troet.

Med den højtærede Formands Tilalelse skal jeg citere Bestemmelsen angaaende Betalingen, saaledes som den blev fastsat ved den i December vedtagne Lov, saa er jeg overbevist om, at ingen kan være i Tvivl om, hvorledes det maa administreres, og hvad der er ment med denne nye Bestemmelse. Der staar nemlig:

„Arbejdet vil være at vederlægge med den Betaling, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere maatte være fastsat for tilsvarende Arbejde.“

Der nævnes ikke her noget om, hvilke Arbejdsgivere der er Tale om, der staar „Arbejdsgivere“ i Almindelighed, blot der er truffet en Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere om tilsvarende Arbejde. Og saa føjes der til:

„hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, da efter Overenskomst mellem de paagældende Arbejdsgivere og Arbejdere“.

Netop det sidste fremhæver, at i det første Tilfælde er det *ikke* Landmænd alene, idet der i det sidste udtrykkelig staar „de paagældende Arbejdsgivere“, det vil altsaa sige Landmændene. Derfor kan ingen have stemt for det, hvis de har læst det, uden at være klar over, at i det første Tilfælde er der ikke Tale om, at Arbejdsgiverne er Landmænd alene, der er der Tale om Arbejdsgivere i Almindelighed og i det sidste Tilfælde om Landmænd som Arbejdsgivere. Ellers vilde der heller ikke være kommet en saadan Modsætning frem mellem disse to Bestemmelser.

Denne Lønbestemelses Sættelse er selvfølgelig ogsaa en Forringelse af Loven

for Arbejderne, men jeg tror for øvrigt ikke, at det vilde faa saa stor Betydning, for jeg tror ikke, der kom noget Arbejde i Gang, hverken efter det ærede Medlem Hr. Johannes Hansens Forslag eller efter de Konservatives Forslag. Men jeg vil ogsaa sige, som det blev fremhævet før, at for Kreditorerne er det meget farligere, at man nu vil gennemføre en Ordning, hvorved hele det Beløb, som medgaar til Gennemførelse af de Arbejder, her er Tale om, gaar forud for Prioriteterne. Det er ikke tilnærmelsesvis den Sikkerhed for de paagældende Kreditorer, som de har haft hidtil, hvor man kan sige, at gennemsnitlig har Tilskuddet betydet saadan noget som mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af hele Beløbet. Det er saa indlysende. Og det er jo ogsaa givet, at hverken Staten eller Kommunerne kan være interesserede i, at man nu svækker dette Arbejde, saaledes at Arbejdsløsheden af den Grund igen vil stige.

Endelig vil jeg sige, at det ser jo ogsaa mærkeligt ud, at man i en Tid, hvor vi er tvunget ind i Selvforsyning, hvor det gælder for os om at producere saa meget som muligt, vil ophøre med det fortrinlige Arbejde, der er gjort for at øge vore Produktionsmuligheder gennem Grundforbedringsarbejder, at man nu her fra de to Partiers Side vil gaa til en saa stor Forringelse af Loven, at denne Forøgelse af Produktionsmulighederne fuldkommen vil ophøre.

Saa siger man, at de Amtsudvalg, man gennem Aarene har været enig om skulde administrere Loven, er blevet for kostbare, og at man vil have andre Udvalg. Jeg erkender, at saadan som de to Partier har stillet det op, vil de nye Udvalg sikkert blive billigere, for de faar nemlig ingenting at bestille, og saa kan det sikkert aldrig blive saa kostbart, som det er nu, hvor det har været et uhyre stort Arbejde at administrere en Lov, som har givet saa mange Arbejdstimer, som her er Tale om.

Man maa spørge sig selv: Hvad er nu Aarsagen til Omslaget i de to Partier fra Jul til Paaské? Ganske vist erindrer jeg, at jeg mange Gange har hørt synge, at Julen varer ved til Paaske, men det var dog vel ikke strengt nødvendigt, at den Juleforstaaelse, som de to Partier viste for 4 Måneders siden angaaende dette Spørgsmaals Vigtighed og Betydning for Landmændene